

[Socialministeren.]

fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 143 af 29. April 1913 om Arbejde i Fabrikker m. v. samt det offentliges Tilsyn dermed*. Spørgsmaalet om en almindelig Revision af den gældende Fabriklov, der nu er 18 Aar gammel, og som derfor under Hensyn til hele den foregaaede stærke Udvikling naturligvis trænger til at moderniseres, overvejes for Tiden i Arbejdsraadet. Der er imidlertid to mindre Spørgsmaal indenfor Arbejderbeskyttelseslovgivningens Omraade, som Ministeriet har fundet det nødvendigt at tage frem til forlods Behandling. Det ene drejer sig om Tilsynet med Apparater, der maa anses for farlige. Dette Spørgsmaal stammer egentlig fra et af Justitsministeren i Rigsdags-samlingen 1925—26 fremsat Lovforslag om Opbevaring af Kalciumkarbid samt om Fremstilling, Opbevaring og Anvendelse af Acetylen. Det om dette Lovforslag nedsatte Landstingsudvalg henstillede den Gang til mig, at Bestemmelserne om Acetylen blev henlagt under Socialministeriets Forretningsomraade. Dette skete derefter i Oktober 1926. Tilsynet har været ført af Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet, og dette har paa Grundlag af Bestemmelserne i Fabrikloven kunnet udstede Sikkerhedsforskrifter for Acetylangasværker og sammenpresset opløst Acetylen. Disse Bestemmelser har imidlertid kun kunnet omfatte Virksomheder, der i øvrigt var inddraget under Fabriklovgivningen. Bestemmelserne er ganske vist blevet suppleret med visse af Justitsministeriet paa Grundlag af Lovene om Brandpolitiet fastsatte Sikkerhedsforskrifter for Acetylangasværker til Belysning paa Landet, men udenfor Tilsynet har herefter stadig været de til teknisk Brug benyttede Acetylangasværker i de Virksomheder, som altsaa ikke omfattes af Fabriklovgivningen. Dette Lovforslag har da først og fremmest til Hensigt at stoppe dette Hul i Lovgivningen, og det er saa meget mere nødvendigt, som Anvendelsen af Acetylen netop er udstrakt i de Virksomheder, der ikke falder ind under Tilsynet, og stadig giver Anledning til Ulykker. Samtidig hermed har Ministeriet imidlertid i Overensstemmelse med Fabrikdirektoratet anset det for rimeligt at give Ændringerne i Fabrikloven en saadan Form, at det bliver muligt ogsaa at inddrage under den andre farlige Apparater, f. Eks. Ilt- og Brintbeholdere, Trykluftbeholdere og Trykluftsprøjter, der allerede nu anvendes i betydeligt Omfang, samt endelig fremtidige

nye tekniske Hjælpemidler, der maatte frembyde en lignende Fare.

Det andet Spørgsmaal, som Lovforslaget vedrører, er Spørgsmaalet om Dagbladets Adgang til at lade Sætning og Trykning m. v. foregaa paa Folkekirkens Helligdage. Efter Fabriklovens § 26, saaledes som den nu er formuleret, er det forbudt Dagblade at foretage Sætning og Trykning paa Folkekirkens Helligdage fra Kl. 9 Morgen til Kl. 12 Aften. Dette Forbud blev imidlertid lempet ved en Bekendtgørelse fra Indenrigsministeriet af 2. Februar 1918, hvorved det blev tilladt Dagbladene at lade Arbejdet foretage paa Helligdage i Tiden fra Kl. 10 til 12 Aften. Tilladelsen skulde, som det hed i Bekendtgørelsen, kun gælde „under de herskende overordentlige Forhold“, men den er aldrig senere blevet ophævet. Visse Blade havde imidlertid for Vane paa særlig begivenhedsrige Søndage, saasom naar der havde været afholdt Fodboldkamp eller lignende, at udsende Ekstraudgaver, og da disse maatte være trykt efter Kl. 9 Formiddag, altsaa i det forbudte Tidsrum, nedlagde Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet naturligvis Forbud herimod og meddelte samtidig, at hele Spørgsmaalet om Dagbladenes Helligdagsarbejde vilde blive taget op til fornyet Overvejelse. Dette er altsaa sket nu, og under disse Overvejelser, der er foranlediget ved et Andragende fra Københavns Bogtrykkerforening om Dispensation for Dagbladenes Vedkommende til at arbejde paa Folkekirkens Helligdage i saa vidt Omfang, som dette anses for nødvendigt, hvis Mandagsudgaverne skal kunne udkomme i samme Omfang som hidtil, er Socialministeriet i det hele kommet i Tvivl om, hvorvidt Fabriklovens § 26, saaledes som den nu er formuleret, overhovedet giver Adgang til at dispensere for Dagbladene til at lade Sætning og Trykning foregaa i Tiden mellem Kl. 9 Morgen og Kl. 12 Aften om Søndagen og paa Helligdage. Da man paa den anden Side maa anse det for rimeligt, som Forholdene i det hele har udviklet sig, at imødekomme dette Ønske fra Bogtrykkerforeningen, saaledes at Dagblade kan faa Dispensation til at udføre de Arbejder, som er fornødne for Mandagsudgaverne, og som nødvendigvis maa udføres inden Kl. 12 Søndag Aften, er det, man foreslaar denne Ændring af Fabriklovens § 26, som giver Adgang til at meddele Dagblade ganske de samme Dispensationer, som Industrien har i øv-